

N:o 3.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen med förslag till lag om tillägg till 9 § i förordningen angående allmänt kyrkomöte den 16 november 1863; gifven Stockholms slott den 16 december 1904.

Under åberopande af bilagda i statsrådet och högsta domstolen förda protokoll vill Kungl. Maj:t härmed, jämlikt § 87 regeringsformen, föreslå Riksdagen att antaga följande förslag till

Lag

om tillägg till 9 § i förordningen angående allmänt kyrkomöte den 16 november 1863.

Härigenom förordnas såsom tillägg till hvad i 9 § i förordningen angående allmänt kyrkomöte den 16 november 1863 är stadgadt:

Fråga, hvilken, enligt hvad ofvan är sagdt, af någon kyrkomötets ledamot väckes, må för mötet framläggas inom åtta dagar efter den, till hvilken mötet blifvit af Konungen sammankalladt; sedermera må sådan fråga ej kunna af ledamot väckas, utan såvida den af redan inom kyrkomötet fattadt beslut eller upptaget ärende eller annan under mötet inträffad händelse omedelbarligen föranledes.

Kungl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

OSCAR.

Ossian Berger.

*Utdrag af protokollet öfver justitiedepartementsärenden, hållet inför
Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott
fredagen den 7 oktober 1904.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern BOSTRÖM,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena LAGERHEIM,
Statsråden: ODELBORG,
              HUSBERG,
              PALANDER,
              WESTRING,
              RAMSTEDT,
              BERGER,
              MEYER,
              VON FRIESEN,
              VIRGIN.

Efter gemensam beredning med chefen för ecklesiastikdepartementet anmälde chefen för justitiedepartementet statsrådet Berger i underdånighet:

Kyrkomötets underdåniga skrifvelse den 9 oktober 1903, däri kyrkomötet anhållit, att Kungl. Maj:t tacktes vidtaga erforderlig åtgärd för att till 9 § af nådiga förordningen angående allmänt kyrkomöte den 16 november 1863 må fogas ett tillägg af följande, utaf kyrkomötet för dess del godkända lydelse:

»Fråga, hvilken, enligt hvad ofvan är sagdt, af någon kyrkomötets ledamot väckes, må för mötet framläggas inom åtta dagar efter den, till hvilken mötet blifvit af Konungen sammankalladt; sedermera

må sådan fråga ej kunna af ledamot väckas, utan såvida den af redan inom kyrkomötet fattadt beslut eller upptaget ärende eller annan under mötet inträffad händelse omedelbarligen föranledes.»

På statsrådets tillstyrkan täcktes Hans Maj:ts Konungen i nåder förordna, att högsta domstolens yttrande öfver förslaget skulle för det ändamål, § 87 regeringsformen ömförmler, genom note ur protokollet inhämtas.

Ur protokollet

Carl Lundquist.

Till Konungen.

Uti en vid kyrkomötet afgifven motion har väckts förslag om bestämmande af viss tid för motioners väckande vid allmänt kyrkomöte. Motionären har i detta afseende anfört följande.

Redan 1868 års allmänna kyrkomöte hade uttryckt den åsikten, att i kyrkomötesförordningen en viss tid efter mötets sammankallande borde utsättas, efter hvilken ny fråga, som af kyrkomötesledamot väcktes, icke finge till behandling företagas. I 1873 års kyrkolagsförslag hade i följd häraf vid första punkten af § 9 i kyrkomötesförordningen gjorts ett så lydande tillägg: »Ny fråga, som af kyrkomötets ledamot väckes senare än å åttonde dagen efter den, till hvilken mötet blifvit af Konungen sammankalladt, må ej till behandling företagas.»

Vid detta lagförslags granskning anmärktes i högsta domstolen, att om rätten att väcka motion inskränkes till en begränsad tid af åtta dagar, torde i första stycket böra införas motsvarande stadgande mot det, som förekommer i riksdagsordningen § 55 om rätt att i bestämda fall väcka motion äfven efter den stadgade motionstidens utgång.

Ehuru det redan vid första allmänna kyrkomötet befunnits nödigt att begränsa motionstiden, hade något stadgande därom ännu icke blifvit i kyrkomötesförordningen infördt. Behofvet af ett sådant stadgande hade dock alltfört gjort sig gällande, icke minst vid innevarande kyrkomöte. På grund däraf hemställde motionären, att kyrkomötet måtte hos Eders Kungl. Maj:t underdånigst anhålla, det täcktes Eders Kungl. Maj:t vidtaga erforderlig åtgärd, att vid första punkten af § 9 i nämnda förordningen om allmänt kyrkomöte den 16 november 1863 göres ett så lydande tillägg:

»Ny fråga, som af kyrkomötets ledamot väckes senare än å åttonde dagen efter den, till hvilken mötet blifvit af Konungen sammankalladt, må ej till behandling företagas, utan såvida den af redan inom kyrkomötet fattadt beslut eller upptaget ärende eller annan under kyrkomötet inträffad händelse omedelbarligen föranledes.»

Den för närvarande obegränsade rätten för kyrkomötets medlemmar att under hela den tid kyrkomötet är samladt väcka motion i hvilken fråga som helst af beskaffenhet att tillhöra mötet är oförneklig ägnad att medföra vissa olägenheter med hänsyn till ärendenas behandling. Särskildt kan det, såsom erfarenheten äfven visat, lätt

hända, antingen att ärenden, hvilka stå i så nära samband med hvarandra, att de borde handläggas på en gång, icke blifva föremål för gemensam behandling, därför att framställning i det ena ärendet göres, sedan det andra redan varit före, eller ock att ett ärendes behandling i utskott måste uppskjutas eller afbrytas, därför att någon ytterligare framställning i ärendet förväntas. En begränsning af motionstiden vore därför en fördel och är för öfrigt att förorda redan ur synpunkten af god ordning.

Mot det förslag motionären i sådant syfte framställt har kyrkomötet i sakligt hänseende icke haft något att erinra. Däremot har kyrkomötet ansett, att den ifrågasatta lagändringen i formellt afseende lämpligare genomföres därigenom, att, på sätt kyrkomötets förslag här nedan utvisar, till den nuvarande 9 § kyrkomötesförrordningen fogas en bestämmelse, affattad i närmare anslutning till motsvarande föreskrift i 55 § riksdagsordningen.

Kyrkomötet får alltså i underdånighet anhålla, att Eders Kungl. Maj:t tacktes vidtaga erforderlig åtgärd för att till 9 § af nämnda förrordningen angående allmänt kyrkomöte den 16 november 1863 må fogas ett tillägg af följande, utaf kyrkomötet för dess del godkända, lydelse:

»Fråga, hvilken, enligt hvad ofvan är sagdt, af någon kyrkomötets ledamot väckes, må för mötet framläggas inom åtta dagar efter den, till hvilket mötet blifvit af Konungen sammankalladt; sedermera må sådan fråga ej kunna af ledamot väckas, utan såvida den af redan inom kyrkomötet fattadt beslut eller upptaget ärende eller annan under mötet inträffad händelse omedelbarligen föranledes.»

Underdånigst:

J. A. EKMAN.

A. v. Krusenstjerna.

Stockholm den 9 oktober 1903.

Kyrkomötet, i anledning af väckt motion om bestämmande af viss tid för motioners väckande vid allmänt kyrkomöte. (Kyrkolagsutskottets betänkande n:o 20.)

Vidimeras

ex officio
Otto Rooth.

*Utdrag af protokollet öfver lagärenden, hållet uti Kungl. Maj:ts
högsta domstol tisdagen den 18 oktober 1904.*

Tredje rummet.

Närvarande:

Justitieråden CLAËSON,
HELLSTRÖM,
BILLING,
BOHMAN,
QUENSEL.

Tillförordnade byråchefen för lagärenden, konstituerade revisionssekreteraren Hellner föredrog:

Note ur protokollet öfver justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet den 7 oktober 1904, utvisande, att Kungl. Maj:t förordnat, att Högsta domstolens utlåtande skulle för det ändamål, § 87 regeringsformen omförmäler, genom note ur protokollet inhämtas öfver ett af kyrkomötet i underdånig skrifvelse den 9 oktober 1903 för dess del godkändt tillägg till 9 § af förordningen angående allmänt kyrkomöte den 16 november 1863; varande förslaget af den lydelse, bilagan litt. D vid detta protokoll utvisar.

Högsta domstolen lämnade förslaget utan anmärkning.

Ur protokollet
Carl Lundquist.

Utdrag af protokollet öfver justitiedepartementssärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott fredagen den 16 december 1904.

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern BOSTRÖM,

Statsråden: ODELBERG,
HUSBERG,
PALANDER,
WESTRING,
RAMSTEDT,
BERGER,
MEYER,
VON FRIESEN,
VIRGIN,

Justitieråden: PETERSSON,
HELLSTRÖM.

Efter gemensam beredning med chefen för ecklesiastikdepartementet anmälde chefen för justitiedepartementet statsrådet Berger i underdånighet:

Högsta domstolens genom note ur protokollet öfver justitiedepartementssärenden för den 7 sistlidne oktober inhämtade utlåtande öfver ett af kyrkomötet för dess del godkänt förslag till lag om tillägg till 9 § i förordningen angående allmänt kyrkomöte den 16 november 1863; och hemställde föredragande departementschefen, att ifrågavarande förslag, som af högsta domstolen lämnats utan anmärkning, måtte, jämlikt § 87 regeringsformen, för Riksdagen till antagande framläggas.

Med bifall till denna af statsrådets öfrige ledamöter biträdda hemställan, tacktes Hans Maj:t Konungen i nåder förordna, att till Riksdagen skulle aflätas nådig proposition af den lydelse, bilagan litt. B vid detta protokoll utvisar.

Ur protokollet

Aug. von Hartmansdorff.